

263

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO ORAZ PRZEMYSŁU DROBNEGO I RZEMIOSŁA

z dnia 30 kwietnia 1957 r.

w sprawie organizacji skupu i zagospodarowania materiału drzewnego z używanych opakowań.

Na podstawie § 1 pkt 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 lipca 1956 r. w sprawie zakresu działania Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego (Dz. U. Nr 30, poz. 141) zarządza się, co następuje:

§ 1. Upoważnia się prezydium wojewódzkich rad narodowych (wojewódzkie zarządy przemysłu) do organizowania na terenie województw skupu materiału drzewnego z używanych opakowań oraz sprawowania nadzoru nad zagospodarowaniem tego materiału.

§ 2. Skup i zagospodarowanie materiału drzewnego pochodzącego z używanych opakowań mogą prowadzić tylko te państwowe i spółdzielcze zakłady branży drzewnej oraz warsztaty indywidualnego rzemiosła, które otrzymają zezwolenia prezydentów wojewódzkich rad narodowych (wojewódzkich zarządów przemysłu).

§ 3. Wymienione w § 2 jednostki, upoważnione do skupu i zagospodarowania materiału drzewnego z używanych opakowań, obowiązane są prowadzić skup tego materiału na warunkach ustalonych w obowiązującym cenniku oraz uzgadniać plany zagospodarowania materiału z właściwymi wojewódzkimi biurami zbytu drewna.

§ 4. Skupem objęte są:

- 1) używane opakowania drewniane po towarach z importu nie nadające się do ponownego użytku w obrocie krajowym i zagranicznym i nie podlegające zwrotowi dostawcy zagranicznemu,
- 2) używane opakowania krajowe wyłączone z obrotu,
- 3) luźne elementy drewniane z różnych opakowań.

§ 5. Jednostki gospodarki społecznej posiadające wymienione w § 4 materiały drzewne i nie prowadzące renowacji opakowań we własnym zakresie zgłaszają te materiały

bezpośrednio do jednostek uprawnionych w myśl § 2 do skupu i zagospodarowania materiału drzewnego z używanych opakowań.

§ 6. Materiał drzewny z używanych opakowań, skupiony przez upoważnione jednostki (§ 2), powinien być użyty zasadniczo na produkcję opakowań; w przypadkach uzasadnionych względami ekonomicznymi materiał ten może być użyty na inne cele użytkowe według wytycznych wojewódzkich biur zbytu drewna. Omawiany materiał drzewny użyty na inne cele powinien być włączony do ilości drewna przeznaczonego na wolny rynek.

§ 7. Dystrybucję opakowań wyprodukowanych ze skupionego materiału z używanych opakowań prowadzą wojewódzkie biura zbytu drewna. Opakowania te przeznacza się na pokrycie potrzeb jednostek państwowych i spółdzielczych oraz indywidualnego rzemiosła.

§ 8. Ceny zbytu opakowań wyprodukowanych ze skupionego materiału drzewnego ustala producent tych opakowań w uzgodnieniu z nabywcą; w razie niedojścia do porozumienia cenę zbytu ustala wojewódzka komisja cen. Ceny zbytu opakowań wyprodukowanych ze skupionego materiału drzewnego z opakowań używanych nie mogą przekraczać obowiązujących cen zbytu takich samych opakowań wyprodukowanych z nowego materiału.

§ 9. Przepisy niniejszego zarządzenia stosuje się odpowiednio do prezydentów rad narodowych miast wyłączonych z województw.

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1957 r.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: w z. J. Knothe
Minister Przemysłu Drobego i Rzemiosła: Z. Moskwa

264

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 30 kwietnia 1957 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Zakręt” obszar lasu o powierzchni 37,80 ha w Leśnictwie Zakręt Nadleśnictwa Państwowego Krutyń, położony w miejscowości Krutyń, w gromadzie Ukta, w powiecie mrągowskim województwa olsztyńskiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi oddziały lasu 190 a, b, c, d, e, f, g, h, 191 a, b, c, d, według numeracji przyjętej w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na okres 1947—1956 r. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapce rezerwatu w skali 1 : 25.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

3. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych obszaru morenowego porośłego

lasem mieszanym o charakterze naturalnym, wśród którego znajdują się zarastające jeziora i przybrzeżne torfowiska z dobrze zachowaną pierwotną roślinnością. Na jednym z jezior znajdują się pływające wyspy porośłe sosną.

4. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

- a) wycinanie drzew i pobieranie użytków drzewnych, z wyjątkiem wypadków uzasadnionych potrzebami gospodarstwa rezerwatowego, którego zakres określi specjalnie w tym celu opracowany plan gospodarczy podlegający zatwierdzeniu przez Naczelnego Konserwatora Przyrody; do czasu sporządzenia wymienionego planu dopuszczalne jest usuwanie drzew martwych, wywrotów i złomów w sposób nie narażający na zniszczenia otoczenia, w szczególności podrostów i nalotów, a w razie potrzeby, po uzgodnieniu z konserwatorem przyrody, również wykonywanie zabiegów pielęgnacyjnych;

- b) zbiór owoców i nasion drzew i krzewów, z wyjątkiem nasion niezbędnych do zaspokojenia potrzeb odnowienia lasu w rezerwach;
- c) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części;
- d) pozyskiwanie żywicy, zbiór ściółki leśnej i pasanie zwierząt gospodarskich;
- e) niszczenie lub uszkodzanie drzew i innych roślin;
- f) niszczenie gleby i wydobywanie kamieni;
- g) polowanie, chwytanie, płoszenie i zabijanie dziko żyjących zwierząt;
- h) zanieczyszczanie terenu, wzniesienie ognia i zakłócanie ciszy;

- i) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną terenu;
- j) wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych;
- k) przebywanie na terenie rezerwatu poza drogami i miejscami specjalnie w tym celu wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.

5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: J. Dąb-Kocioł

265

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 30 kwietnia 1957 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Dolina rzeki Walszy” obszar lasu o powierzchni 205,74 ha w Leśnictwie Pieniężno Nadleśnictwa Państwowego Orneta, położony w miejscowości Pieniężno, w gromadzie Pieniężno, w powiecie braniewskim województwa olsztyńskiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi obszar lasu obejmujący oddziały 51—59, według numeracji przyjętej w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na okres 1953—1962 r., położony po obu brzegach rzeki Walszy na południowy zachód od miejscowości Pieniężno. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapce rezerwatu w skali 1 : 5000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

3. Rezerwat tworzy się w celu zachowania w stanie naturalnym cech krajobrazu malowniczo ukształtowanego odcinka doliny rzeki Walszy głęboko wrzynającej się w morenowe wzgórza porośnięte lasem mieszanym.

4. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

- a) wycinanie drzew i pobieranie użytków drzewnych, z wyjątkiem wypadków uzasadnionych potrzebami go-

spodarstwa rezerwatowego, którego zakres określił specjalnie w tym celu opracowany plan gospodarczy podlegający zatwierdzeniu przez Naczelnego Konserwatora Przyrody; do czasu sporządzenia wymienionego planu dopuszczalne jest usuwanie drzew martwych, wywrotów i złomów w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia, w szczególności podrostów i nalotów, a w razie potrzeby, po uzgodnieniu z konserwatorem przyrody, również wykonywanie zabiegów pielęgnacyjnych,

- b) zbiór ściółki leśnej i pasanie zwierząt gospodarskich,
- c) niszczenie lub uszkodzanie drzew,
- d) niszczenie gleby, wydobywanie, przemieszczanie oraz niszczenie głazów i kamieni,
- e) zanieczyszczanie terenu i wzniesienie ognia,
- f) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną terenu,
- g) wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych.

5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: J. Dąb-Kocioł

266

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 30 kwietnia 1957 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Jezioro Czarne” śródlądowe jezioro o powierzchni 9,28 ha w Leśnictwie Przylądek Nadleśnictwa Państwowego Miłomłyn, położone w gromadzie Kajkowo, w powiecie ostródzkim województwa olsztyńskiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi 141 oddział lasu poddział „c” obejmujący jezioro; oznaczenie oddziału przyjęte zgodnie z planem urządzenia gospodarstwa leśnego na okres 1949—1958 r. Granice rezerwatu oznaczono na mapce rezer-

watu w skali 1 : 25.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

3. Rezerwat tworzy się w celu zachowania w stanie naturalnym ze względów naukowych i dydaktycznych śródlądowego jeziora typu dystroficznego ze stanowiskiem poryblina (*Isoëtes lacustris*), wysuniętym daleko na wschód od gromadnego zasięgu tego gatunku, oraz innymi rzadkimi roślinami wodnymi.

4. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

- a) dokonywanie jakichkolwiek zmian w powierzchni dna i w linii brzegowej jeziora,